

[Landbrugsministeren.]

jeg udtrykkeligt har gjort gældende — det vil sikkert ogsaa fremgaa af Fortrykket —, at det foreliggende Lovforslag er fremsat ikke af Hensyn til Købmændene, men af Hensyn til de Landmænd, som har vanskeligt ved at faa deres Jord besaaet i disse Krisetider; det er selvfølgelig af den Grund, man maa skaffe Købmændene den fornødne Sikkerhed, saaledes at de yder den Kredit, som de ellers ikke vilde yde.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov for Færøerne om Pantsætning af Fangst.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3215; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 612).

Sagen sattes til Forhandling.

Rytter: Den højtærede Justitsminister har fremsat Forslag til midlertidig Lov for Færøerne om Pantsætning af Fangst. Selvfølgelig kan man om dette Lovforslag sige det samme, som forskellige Ordførere har sagt om det lige nu behandlede Lovforslag: at det vilde være bedst, om man kunde undgaa en saadan ekstraordinær Lovgivning. Det har imidlertid vist sig, at det kan man ikke, og saaledes som Lovforslaget her foreligger, tiltraadt af de forskellige Ministerier, kan mit Parti tiltræde det.

Da der derhos af den færøske Repræsentant i Folketinget er udtalt Ønske om, at Sagen af Hensyn til Færøerne gennemføres af Rigsdagen i denne Uge, kan jeg ogsaa tilsige mit Partis Støtte til dette Ønskes Opfyldelse.

Hermed tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget.

Josiassen: Det foreliggende Lovforslag om Pantsætning af Fangst vidner i Virkeligheden om den yderste Elendighed blandt den færøske Fiskerbefolkning, thi det at pantsætte en Vare, som man ikke er i Besiddelse af, er jo ikke almindeligt — heldigvis. Men i Betragtning af, at de stedlige Forhold er i høj Grad vanskelige, kan jeg

paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

I Bemærkningerne til Lovforslaget nævnes, at Amtmanden over Færøerne nærer nogen Betænkelighed ved at fortsætte med en ekstraordinær Lovgivning af den her foreslaaede Art. Jeg ved ikke, om den højtærede Justitsminister er i Stand til at oplyse, af hvilke Grunde Amtmanden nærer denne Betænkelighed. Naa, det kan maaske ogsaa være lige meget i Betragtning af, at saavel Finansministeriet som Ministeriet for Søfart og Fiskeri samt Færøernes Rederiforening har givet Tilslutning til Lovforslagets Gennemførelse, men der maa jo ligge noget til Grund for, at Amtmanden er betænkelig ved Lovforslagets Gennemførelse.

I øvrigt kan jeg slutte mig til de Udtalelser, som Venstres ærede Ordfører (Rytter) har fremsat med Henblik paa en snarlig Gennemførelse af Lovforslaget. Mit Parti har intet imod, om dette kunde ske ved tre Behandlinger allerede i Dag.

Lange: Da mit Partis Ordfører er forhindret i at være til Stede ved denne Forhandling, skal jeg paa Partiets Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag.

Rasmussen (Hvolbæk): Forfjerde Gang anmoder Færøernes Fiskere om at faa Lov til at udstede Pantebreve paa de Fisk, der gaar i Vandet. Det er selvfølgelig et Udtryk for — som det ogsaa er blevet sagt —, at Kaarene for det færøske Fiskeri i en Aarrække har været meget trænge. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale, at det foreliggende Lovforslag hurtigst muligt bliver ophøjet til Lov.

Justitsministeren (Zahle): Der er fra denne Plads blevet spurgt om, hvilke Grunde Amtmanden over Færøerne kan have haft til at udtale sin Betænkelighed ved, at et saadant Lovforslag atter føres frem. Jeg gaar ud fra, at Grunden er den, der ligger lige for — hvad jo ogsaa er udtalt fra denne Plads —, at det er en meget ekstraordinær Foranstaltning, det her drejer sig om, og at man altid maa være betænkelig ved at iværksætte den Slags Ting. Det at pantsætte Torsken, medens den svømmer ud i Havet, er naturligvis noget ekstraordinært; det bemærkede det ærede Medlem (Josiassen) jo ogsaa selv. Jeg tror dog, det vilde være en Overdrivelse at sige, at Forholdene for Fiskerne paa Færøerne er helt elendige. De har sikkert været betydelig daarligere, end de er nu; der er en lykkelig